

גמ"ח
למען אחי ורעי

גמ"ח
למען אחי ורעי
080755549

ברכה ברה גב/נה

בפתח הגליון

יש דברים שקורים בשקט. בלי טקסים. בלי במות. בלי כותרות. כך בדיוק צמח גמ"ח "למען אחי ורעי" בנווה יעקב.

עוד משפחה שהפקידה. ועוד אחת.

עוד הלוואה שיצאה בזמן. עוד אברך שנחלץ ממצוקה זמנית. עוד משפחה שקיבלה סיוע למקרה רפואי.

ועוד זוג צעיר שקיבל אוויר לנשימה.

שנה אחר שנה.

עד שיום אחד אנו מגלים שכבר לא מדובר בגמ"ח שכונתי קטן, אלא במערכת חסד רחבת היקף המשרתת מאות משפחות ומגלגלת סכומים שבעבר נראו דמיוניים.

מיליוני שקלים של חסד.

מיליוני רגעים של רווחה.

מיליוני פעמים שבהן משפחה יכלה לנשום.

והזכויות העצומות של כל זה - נזקפות לכם, המפקידים והתורמים. ביושר זכיתם בברכות הכבירות שהובטחו ע"י חז"ל: סייעתא דשמיא בתורה, בני, חיי ופרנסה ברווח. אבל המספרים הם רק התוצאה.

הסיפור האמיתי הוא האמון. האמון של מאות משפחות שבחרו להפקיד בגמ"ח את כספן. האמון של הלווים שיודעים שיש להם כתובת מכובדת ברגעי הצורך. והאמון של קהילות שלמות שהחליטו לקחת אחריות על עצמם.

לצד השמחה על התרחבות מעגל החסד בשכונתנו, המציאות עדיין ברורה: הביקוש גדול מן ההיצע. הצורך קיים, אבל היכולת מוגבלת - הן בגובה ההלוואות והן בפריסת החוזרים.

הפתרון פשוט: יותר מפקידים.

מי שעדיין לא זכה להיות חלק ממעגל החסד העצום של שכונתנו - זה הזמן. כל אחד שייך. כל אחד נחוץ.

אנשים, נשים, בחורים, נערות, וגם ילדים וילדות.

אנו קוראים לכולם: בואו והצטרפו להשקעה הטובה ביותר שאפשר לעשות עם הכסף שלכם.

בגליון שלפניכם תקראו: מה קרה כשנציג הגמ"ח פגש אברך צעיר שהתלבט אם להשקיע את כל כספו בשוק ההון, מה אמרו גדולי ישראל על אותן "תוכניות", ומהי "תוכנית 750" שיכולה לשנות את החיים של כולנו.

עם מה תצאו מהגליון?

1 עם ההבנה שגמ"ח גדול הוא נכס של כולנו - ואנחנו הראשונים שנרוויח ממנו

2 עם פרטים על התוכנית החדשה שהגמ"ח משיק בימים אלו, לצד פעילות הגמ"ח הרגילה. שתאפשר הלוואות גדולות במיוחד

3 עם אספקלריה יהודית מאירה מגדולי ישראל על השאלה הבוערת: גמ"ח או שוק ההון, ואולי גם וגם?

שוק ההון, היסכון, זמה באמת נכון

חובת ההשתדלות נמצאת בכל בית. עושים השתדלות לכלכלת היום יום. כחלק מהחוב משתדלים להכין את ההוצאות החריגות. להניח בצד סכומים לעת מצוא, שיפוץ, בר מצוה, מעבר דירה, חתונות ילדים ועוד. וכאן מתעוררת שאלה. אם כחלק מההשתדלות יש להפקידו במקום שניב רווחים. כך נתקדם ליעד הנצרך. או שראוי להפקידו בגמ"ח ולעשות חסד. וכבר קיימנו חובתינו?

לפני כמה חודשים נפגש אחד מנציגי הגמ"ח עם אברך צעיר יחסית, בן 26.

"אתה מפקיד בגמ"ח?" שאל אותו.

"מעשרות אני מעביר לגמ"ח המרכזי", השיב האברך. "וכל השאר הולך לשוק ההון. אני חוסך לחתונות של הילדים".

"וסכומים מזדמנים?"

"בקרן כספית. אני לא רוצה להפסיד את האחוזים שאפשר לקבל".

"זמה עם הגמ"ח השכונתי?"

האברך עצר לרגע, ואז השיב בכנות:

"תראה, אני דואג שאוכל לחתן את ילדיי בכבוד, אם לא אני מי ידאג להם".

מדובר על אברך רציני. בן תורה. תלמיד נאמן של קורסים כלכליים, יועצים מוסמכים וטבלאות מסודרות. הוא באמת רוצה לעשות את הדבר הנכון - לחתן את ילדיו בכבוד ולדאוג לעתידם.

מי יאשים אותו?

אלא שהאברך הזה לא למד בספר "אהבת חסד" מה חובתו מן התורה לעשות בממונו.

ושם, בחלק ב' פרק ט"ו, זועק החפץ חיים זעקה שלא נעים לשמוע:

**מי שמשקיע את ממונו ואינו מפרשי כפי כחו לעשיית גמ"ח -
נכסיו מתמוטטין ובלין, כמלוזה בריבית ממש.**

בחסות עמודי עולם

כאן בשכונה מאות משפחות בני תורה ברוכות ילדים,
נעזרים מדי חודש בחלוקה למוצרים בסיסיים לתינוקות,

באין הקומץ משביע את הארץ

בתרומה קטנה של 100 ש"ח {חד פעמי או חודשי} אתם זוכים לאמץ משפחה משכונתינו.

דרכי השתתפות בזכיות:

ניתן לתרום דרך נדרים פלוס עמודי עולם נווה יעקב בקטגוריה תמיכה במשפחה 100 ש"ח וכו'.

**עמודי
עולם**

תורה . חינוך . חסד | מבית "יסודות שמואל"

053-3100-143
amqdey@gmail.com
אברהם רביץ 11/7, ירושלים

העמותה
מוכרת לצרכי
מס' לסע' 46

לתרומות:

במייל: amqdey@gmail.com

בנדרים פלוס: עמודי עולם נווה יעקב

העברה בנקאית: בנק 12 סניף 533 מ"ח 264091

ע"ש שמואל הוינסברג

דעת רבותינו בענין

השאלה הזו אינה חדשה. היא כבר הונחה שוב ושוב על שולחנם של רבני הגמ"ח, ונדונה בהרחבה אצל גדולי התורה.

כבר בתחילת הדרך שאלנו את מורינו רב הגמ"ח, אשר מהקמת הגמ"ח מכה על קדקדינו ואומר גדל, בעיזה בהכוונה ובהוראה. הגאון הגדול רבי ישראל יצחק זילברמן שליט"א, אשר הביע מורת רוח ברורה מן התופעה ואמר: "זו לא תופעה יהודית. מי שדואג לרעהו כשיכול, הקב"ה ידאג לו כשהוא יצטרך". הוא אף הורה נחרצות שאין להלוות כספי גמ"ח לצורך השקעות. עוד הורה בצורה ברורה, שקיבל מרבתינו, שגם חובת ההשתדלות מתקיימת בהפקדה בגמ"ח.

מרן דשכבה"ג הגרמ"ה הירש שליט"א

נשאל בפירוש האם קיימת חובת השתדלות להפריש מדי חודש לשוק ההון לצורך חתונות הילדים. תשובתו הקצרה והחדה, שהתפרסמה בעלון לבוגרי סלבודקא, הייתה: "חובה ודאי שאין, איסור אולי אין".

מרן פוסק הדוד הגר"י זילברשטיין שליט"א

פירסם את דעתו שמן הראוי בחובת ההשתדלות להפקיד בגמחי"ם ולעשות חסד בממונו, אך מי שלחוץ, וחסר באמונה, מותר לו להשקיע ואין איסור בזה.

מרן דשכבה"ג הגר"ד לנדו שליט"א

כתב לפני כחודשיים מכתב חריף על הסיכונים וההשלכות שבהשקעות, ובו קבע כי: "כל העיסוקים בענייני ממון מוציאים את האדם מן הלימוד. וכמה שירצה לדחותם, לא יועיל לו". ובהורמניה דמרן שליט"א חידד הגר"י לנדו רב גלאט הון משמו, שההמלצות וההשתדלות שהתפרסמו לגבי שוק ההון, היו ביחס לפנסיה והשתלמויות, שממילא מופרשות לעובדים, ומתנגד נחרצות לפרסומים הקוראים לאברכים להשקיע בשוק ההון, ואינם חובות ההשתדלות.

רבינו הגאון הגדול רבי דפאל צבי זבר שליט"א

[שהגמ"ח קרוב לליבו, ומכריע בענייני ההלכה] לא התרשם מן התחזיות וההבטחות של שוק ההון. "מזונותיו של אדם קצובין מראש השנה לראש השנה", אמר. "לא משנה מה יעשה - מה שנגזר, זה מה שיהיה לו". לדבריו, הלוואות למשקיעים פוגעות בגמחי"ם עצמם, ואין להלוות לצורך זה, והוסיף: שיש לומר למשקיעים שכשיצטרכו הלוואות יחפשו אצל מי שמשקיעים אצלו ולא יבואו לגמחי"ם.

עוד התריע כי בגיל צעיר כל כך כלל אין חובת השתדלות מסוג זה, [לגבי הגיל המדויק לא רצה להוציא הוראה כללית].

בכך הופרכו מן היסוד הפרסומים בשםם כאילו יש "מצוה" או "חובה" להשקיע דווקא בשוק ההון.

וכן שמענו הוראות נחרצות בשם גדולי הרבנים שליט"א

מרן הגר"נ קופשיץ שליט"א, רה"י הגר"י פרידמן שליט"א ועוד שאכן ההשתדלות הנכונה היא להפקיד ולהתכונן, אך להפקיד בגמ"ח, כי אין הצדקה לבטל מצוות רבות של חסד, עבור השתדלות שגם הצלחתה אינה מושלמת.

קיימת לעולם הבא, וזו הדרך שהוכיחה את עצמה ומתאימה לאברכים.

רבתינו רבני הקהילות

הגר"ש זיבלד, הגר"י אברג'ל, הגר"מ קאופמן, והגר"י בלוי שליט"א, הגיבו בתמיהה, מי מוכן להפסיד שנים ארוכות של מצוות דאורייתא, ולהשקיע את כספו לעצמו בלבד.

בדעת תורה נחרצת שהתפרסמה מהגר"מ קסלר שליט"א, רבה של מודיעין עילית, הוא זעק על עלבונה של מצוות ההלוואה, שהומרה בעיני רבים ברדיפה אחר שוק ההון הסוער: "מי התיר להפוך את האברכים לאנשי עסקים המתעניינים בשוק ההון, והכל כדי שיוכלו לחתן בכבוד? חז"ל כבר הבטיחו על הגמ"ח שפירותיהן בעולם הזה והקרן

תזכורת 750

האם היינו חלק מהגמ"ח לפני שהיינו צריכים אותו?

גמ"ח לא נוצר ביום שבו צריכים הלוואה. הוא נבנה שנים קודם - מהפקדות קבועות של קהילה שמבינה שאם לא תתארגן מראש, פשוט לא יהיה מה לתת בעת הצורך.

כאשר ציבור שלם מתגייס ומפקיד, נוצר כוח אמיתי שמשרת בסופו של דבר - אותם.

אחד הרגעים הכי מוכרים הוא הרגע שבו מגיעה הוצאה גדולה באמת.

זה יכול להיות חתונה, קניית דירה, שיפוץ, בר מצוה או צורך אחר שמגיע בפתאומיות - וברגע אחד נדרש סכום שלא נערכנו אליו מראש.

באותו רגע כולם יודעים לאן פונים: לגמ"ח. אבל אז עולה שאלה פשוטה, שלרוב נשאלת מאוחר מדי:

צריך גם לומר ביושר:

750 ש"ח בחודש זה סכום שמצריך החלטה. אבל דווקא בגלל זה - הוא יוצר תוצאה. ומי שחושב שמדובר בסכום "מוגזם" - שיזכור שבזכותו בהמשך גם הלוואות יהיו "מוגזמות".

הניסיון מורה שרוב המשפחות מסוגלות לעמוד בהפקדה כזו.

מי שחושש - יכול להתחיל בסכום נמוך ולהתקדם בהדרגה [500 ₪ ואף פחות].

זו הסיבה שהקמנו את "תוכנית 750".

הפקדה חודשית של 750 ש"ח בלבד, למשך תקופה מסודרת, של כל בני הקהילה - תאפשר בתוך כשנתיים להעמיד הלוואות בסכומים גבוהים לכל משפחה.

זה לא קסם. זה חשבון פשוט.

כשציבור שלם מחליט לבנות ביחד גב כלכלי אמיתי - נוצר גמ"ח שיכול לתת מענה אמיתי.

יתאפשרו הלוואות גדולות יותר, בפריסה נוחה יותר. וכבר הוכח בכמה קהילות, שהתאחדו להתאמץ להקמת גמ"ח, הגיעו הלוואות של 80,000 ₪ לחתונה.

הנהלת הגמ"ח שומרת לעצמה את זכות ההחלטה, למי להלוות, וגובה הסכום, ללא כל התחייבות, וכמו שהורו רבותינו.

ישנה טעות נשנית, שגמ"ח זה גוף שנועד לתת הלוואות לכשיזדקקו.

האמת הפוכה, גמ"ח אינו פיתרון להזנחה כלכלית, הוא קופה ציבורית שמשלבת חיסכון בטוח, וקיום מצות הלוואה בכל עת. וכשמגיעים זמנים של צורך, בס"ד גם נוכל לקבל הלוואות.

יש רצון אמיתי בקרב הנהלת הגמ"ח והנציגים, שבכל קהילה תהיה היענות, של הפקדות ותרומות, וכך ביחד נוכל להצמיח משהו קהילתי גדול, הרבה מעבר לסכומים המקובלים כיום בגמח"ים.

וככל שתהיה התגייסות רחבה יותר - כך

פרשת הכסף

איך נכון להתכונן לחתונות הילדים - ומה באמת רצון ה' בזה?

השולחן ערוך (ח"מ צ.א) פוסק שזו מצוות עשה, וב"א אהבת חסד" (ח"ב פרק טו) מזהיר מאוד מפני אדם שעושה מסחר בכל ממון ואינו מפריש כפי יכולתו להלוואה - משום שבכך הוא "מבטל החסד מן העולם".

יודגש: לא מדובר במעלת חסידות השמורה לבעלי הון בלבד. הפוסקים מבארים שכל ישראל מחויבים במצוות הלוואה - גם עני ואף אשה, משום שגמילות חסדים בממון, ומקיימים אותה אף לאחר מיתה. [האר"ק בזה באהבת חסד בכמה מקומות, פתיחה, ח"א פ"א, ח"ב פט"ו ועוד].

החייב להלוות הוא ממון שנמצא תחת ידו (י"ד רמח), כולל מה שמופקד בבנק. לעומת זאת, כמובן כסף שמופקד בגמ"ח מקיים בכל עת. וראה עוד ב"א אהבת חסד" (ח"א פרקים א-ב) הגדרים והמקורות.

בנוסף, בכל מצוה צריך להתאמץ לקיימה כראוי, וכדי לקיים מצות הלוואה כראוי צריך להתאמץ ולחסוך, שיהיה מה להלוות, וככל שיכול יותר מחויב יותר (אהבת חסד ח"ב פרקים יג-יד טו-כא). ובפרט בשכונה שלנו שרבים זקוקים להלוואות, מצוה אף ביותר מחומש מנכסיו, בפרט בהלוואה שהממון חוזר אליו (אהבת חסד ח"ב פרקים יד-כ-כא).

לסיכום: יש שו"ע לממון. בדיוק כפי שלא מחליטים מסבא בהלכות שבת או ריבית, כך גם אין היתר לעשות בממון ככל העולה על רוחו. מי שאינו לומד את ההלכות - עלול להיכשל באיסורי דאורייתא ממש.

מעשרות וחומש - לא רק לצדקה מיידית

רבים שואלים: האם כספי מעשר נועדו רק לחלוקה מיידית לעניים, או שאפשר גם לעשות עמם בינתיים גמ"ח ולהשתמש בהם בעתיד כגון בנישואי הילדים? בספר "אהבת חסד" (פרקים יח-יט) מבואר שחלק משמעותי מן המעשרות מיועד לגמ"ח, וכן החומש מיועד למצוות ואפשר לעשות עמו גמ"ח.

ישנם רבנים שמורים להפקיד שלישי מהמעשרות, אחרים מורים להפקיד חצי מהמעשרות ומגיל מסוים לחסוך את הכול לצורך הילדים, ובענין השיעור המדויק נכון שכל אחד ישאל את רבותיו.

לסיכום: ניתן לכתחילה להפקיד בגמ"ח את כספי המעשרות, ובעת הצורך להשתמש בהם למטרות שלשמן נועדו - חתונות, צרכים משפחתיים משמעותיים וכדומה. עם זאת, לצד ההפקדה, ראוי שגם חלק יינתן לגמ"ח כתרומה ממש - כדי לזכות בשותפות נצחית בגמ"ח שממשיך להניב זכויות גם לאחר פטירת האדם, כפי שממליץ ה"אהבת חסד" (פרק יד ע"ש בהערה).

למה דווקא גמ"ח גדול?

יש מי שטוען: למה להפקיד בגמ"ח גדול ומבוסס? אולי עדיף להלוות בעצמי, או לחלק בין הרבה מקומות קטנים? לכאורה "מצוה בו יותר מבשלוחו", אבל בפועל יש

לא רק שאלה בלבד

כמעט בכל בית צעיר השאלה הזו עולה בשלב כזה או אחר: איך מתכוננים נכון לחתונות הילדים?

יש מי שממליץ על שוק ההון, יש מי שמעדיף דירות להשקעה, יש מי שסומך על "יהיה בסדר", ויש מי שמפקיד בקביעות בגמ"ח מתוך תפיסה שזו הדרך הישרה והנכונה. אבל לפני הטבלאות, התשוואות והתחזיות - יש שאלה יסודית הרבה יותר: מהי חובת האדם על פי תורה? מה הקב"ה רוצה מאיתנו ביחס לממון, להשתדלות, לחסד ולדאגה לעתיד?

כשפותחים את הסוגיא מהמקורות, מתברר שהדיון אינו רק "איך מרוויחים יותר", אלא איך מנהלים ממון על פי הלכה - בלי לאבד את הביטחון בה', ובלי לשכוח שממון של יהודי איננו הפקר לעשות בו ככל העולה על רוחו.

חובת ההשתדלות - אבל בגבול הנכון

הראשונים והפוסקים מכנים זאת בפשטות: חובת ההשתדלות.

מקורה כבר בקללת אדם הראשון - "ביעת אפך תאכל לחם", ומכאן שחובה על האדם לעשות את חלקו בדרך הטבע.

הדברים מבוארים באבות (ב, ב), ברמב"ם (תלמוד תורה ג, י), בשולחן ערוך (י"ד רמ"ו, כא, או"ח קנ"ו, א), וכן במשנה ברורה ובביאור הלכה שם. גם ה"מסילת ישרים" (פרק כא) מדריך כיצד לעשות השתדלות מבלי לפגוע בביטחון בה', והחזון איש (מכתבים ח"ב סימן קלב) מדגיש שלעיתים קשה להגדיר בדיוק מהי מידת ההשתדלות הראויה ויש להתייחס אליה "בקירות", ועי' פלא יועץ "השתדלות" "פרנסה", ובחובת הלבבות שער הביטחון פרק ו', בחריפות כנגד כת בעלי המשכונות.

המסקנה ברורה: חובה על אדם לדאוג גם לצרכים עתידיים - ובכלל זה להשיא את בניו ובנותיו - אך בגדר קיום חובתו, ולא מעבר לכך. לא מרדף בלתי פוסק אחרי כסף, אלא השתדלות ישרה ומאוזנת.

האם מותר להשקיע - או שחייבים לעשות חסד?

כאן מגיעה אחת השאלות הרגישות ביותר. אדם שואל את עצמו: אם יש לי כסף פנוי - האם מותר לי להשקיע אותו כדי להרוויח, או שאני מחויב קודם להעמיד אותו להלוואה ולחסד? התשובה ההלכתית ברורה מאוד.

"וחי אחיך עמך" (ויקרא כה, לו) - חייך קודמים, כפי שמבואר בבבא מציעא (סב), מותר ואף צריך לדאוג לצרכי עצמו וביתו. אבל לצד זה, התורה מצווה: "אם כסף תלוה את עמי" (שמות כב, כד), וחז"ל למדו בבבא מציעא (עא) שיש קדימות להלוואת יהודי בחינם על פני הלוואה בריבית לגוי, אלא אם כן זו פרנסתו הקבועה. ומבואר בפוסקים שגם העושים חסד בגופם אינם פטורים מחסד בממונם.

דירה גדולה יותר, בר מצוות, ועוד.

שנית - תוכניות אלו דורשות משמעת גבוהה מאוד: כמה אנשים באמת יצליחו להפקיד עשרות שנים בלי למשוך באמצע? וברגע שמושכים - כל התוכנית ירדה לטמיון.

נקודה נוספת, לא מקבלים עצות ממי שמרוויח אם תעשה את עצתו. עצות צריך לשמוע מדעת תורה ומבעלי ניסיון אמיתי מאנשים שאכפת להם ממך.

לדוגמא, אחוז מסוים מהכספים חייב לשכב בגמ"ח וכדו', שיהיה גיבוי לתקופות ירידה במדדים, כך מייעצים גם גדולי העוסקים בתחומי ההשקעות, אך לא כולם אכן מדרבנים לזה.

בנוסף, פעמים רבות הטבלאות היפות אינן מחשבות אינפלציה, ואם נחשב 20 שנה אחורה נגלה שהסכומים המדוברים לא היו תחליף לרכישת דירה כפי שאותם ארגונים מפרסמים. קח מחשבון ותבדוק.

יש גם נקודה שלא מדברים עליה מספיק: שוק ההון מושך את האדם פנימה. אנשי המקצוע עצמם מודים שזה דורש זמן, מעקב, עיסוק מתמיד - ולעיתים גם ממכר.

לחיות בחשבון

לפני כל פתרון גדול, יש יסוד פשוט: לחיות בחשבון. מי שלא מחליט מראש כמה באמת צריך למחיה, מגלה מהר מאוד שכל סכום "נעלם" בלי להשאיר זכר. ונכנס למעגל חובות על כל הוצאה לא צפויה.

הדרך הנכונה היא להחליט מראש מה נצרך באמת, מהו התקציב, ומה עושים עם מה שנשאר.

לפעמים מדובר ב-500 עד 750 שקלים בחודש. רוב האנשים מסוגלים לעמוד בזה. לרבים זה נראה סכום קטן והם תוהים לאן זה יקדם אותם, אבל לאורך שנים זה מצטבר לסכומים גבוהים.

יועץ כלכלי מוכר סיפר על זוג שמרוויח למעלה מ-30 אלף שקל בחודש, ללא משכנתא, ובכל זאת אינם סוגרים את החודש. כשניסו לבדוק מה אפשר לצמצם - התברר שפשוט התרגלו לרמת חיים מסוימת, וכעת "הדיאטה" כבר קשה הרבה יותר. לפעמים הבעיה איננה גובה ההכנסה - אלא העובדה שמעולם לא הוגדר גבול ברור. החיסכון לא מתחיל בהכנסה גבוהה יותר - אלא בהחלטה ברורה לחיות בחשבון.

יש משפחות שגילו שהחיסכון האמיתי הגיע דווקא מיתרות סוף חודש, מדמי לידה, מקצבאות שונות או מכספים חד-פעמיים שהועברו מיד לגמ"ח - במקום "להיעלם" בחשבון. זו פשוט אחריות, בגרות, וגם חלק מחובת ההשתדלות.

לא איך מתעשרים - אלא איך חיים נכון

בסופו של דבר, השאלה איננה רק איך מחתנים ילדים. השאלה היא מהו היחס הנכון לממון: האם הערך העליון הוא להרוויח עוד, או לעשות בו כפי שהתורה רוצה? האם לקדש את תרבות ה"כאן ועכשיו", וה"אכול ושתה", או לקיים את חובת ההשתדלות בדרך המשלבת חסד לעניי עירך לצד חסכונות לילדיך?

הפקדה בגמ"ח - ובפרט בגמ"ח יציב ומבוסס כמו "למען אחי ורעי" - איננה רק פתרון לחתונות.

זו תפיסת חיים שלמה של התנהלות בדרך התורה:

- השתדלות בלי בהלה.
- וממון שמשרת
- חיסכון בלי התמכרות.
- את האדם - ולא האדם את ממונו.

יתרונות גדולים מאוד לגמ"ח מסודר ורחב:

אפשר להעמיד הלוואות גדולות באמת; נשמר כבוד הלווים שאינם צריכים להתרוצץ בין אנשים; יש פיקוח מקצועי למי נכון להלוות; הכסף בטוח יותר; האדם זוכה להיות שותף בכל מערך החסד של הציבור כולו; נמנעות אי נעימויות מלווים שאינך מעוניין להלוות להם; והחשוב מכל - בכל רגע ורגע הכסף ממשיך לעשות מצוות רבות, בצרכים רבים ומגוונים. זאת ועוד, לא לכל יחיד יש כוח וזמן להתעסק בהלוואות בעצמו, וכשהכסף מונח בגמ"ח - הוא מקיים בכך את חובתו בצורה מלאה ויציבה. כך מאריך ה"אהבת חסד", בעיקר בפרקים טז-כא.

בשורה התחתונה: גמ"ח מקצועי ומסודר הוא הדרך הטובה והבטוחה ביותר לקיים את מצוות החסד בכספכם.

עניי עירך קודמים

שאלה נוספת שעולה לא פעם: היכן נכון להפקיד? בגמ"ח של השכונה? בכלל? בישיבה שלמדתי בה? בגמ"ח גדול ומפורסם?

הכלל ההלכתי הפשוט הוא: "עניי עירך קודמים".

המקור הוא מ"וחי אחיך עמך" (ויקרא כה, לו), והקדימה הזו נאמרה דווקא במצוות הלוואה, ומשם למדו גם לצדקה.

ממילא, גמ"ח של השכונה שבה האדם חי - קודם לגמ"ח של ישיבה שפעם למד בה או מקום מגורים קודם. זהו המקום שבו נמצאים האנשים שעמם הוא חי בפועל, וזה הפירוש הפשוט של "עירך - שכונתך". כך פסקו רבני השכונה.

בשכונה שלנו בפרט, שבה רוב המשפחות חיות בצמצום וללא כספים מיותרים, משמעות ההפקדה המקומית גדולה שבעתיים. ההלוואות אינן מיועדות למותרות או להשקעות צדדיות, אלא לצרכי רווחה בסיסיים ממש - חתונות ילדים, תשלומי שכירות, הוצאות רפואיות, תקופות מעבר, חובות שנוצרו מתוך מציאות החיים הרגילה של משפחה ברוכת ילדים. זהו חסד מהודר כפשוטו - לעזור לשכן ממול, לחבר מהכולל, למשפחה מהבניין ליד, לעמוד על הרגליים בכבוד וללא בושה.

בנוסף, כאשר אדם בוחר להפקיד דווקא בגמ"ח רחוקים, מחוץ לשכונה ומחוץ למעגל החיים שלו, ראוי שישאל את עצמו ביושר: כאשר יזדקק הוא עצמו להלוואה, האם גם אז יפנה רק לשם - או שיבוא לבקש דווקא מהגמ"ח המקומי, של בני השכונה? אם בשעת הצורך כולנו מצפים ש"בני עירנו" יהיו הראשונים לעזור לנו, נכון פשוט שגם בשעת הנתינה נזכור מי קודמים תחילה.

המסקנה ברורה: הפקדה לגמ"ח השכונתי היא הדרך המהודרת ביותר לקיים מצוות הלוואה בכספכם.

זמה עם כל טבלאות ההשקעה של הארגונים החדשים שקמו לאחרונה?

זו הטענה שמושמעת לאחרונה שוב ושוב: אם אפשר להשקיע נכון ולהגיע לסכומים גדולים הרבה יותר - למה להשאיר כסף בגמ"ח?

השאלה אמיתית, וכבר כתבנו את דעת התורה בעניין. אבל יש בה לא מעט נקודות שדורשות זהירות. ראשית - התוכניות הללו עוסקות רק בנישואי הילדים, אך לא לוקחות בחשבון גם צרכים בלתי צפויים, שיפוצים,

לעת עתה יש עדיפות בהלוואות לקהילות הפעילות בהקמת הגמ"ח, כמובן ככל שיגדל הגמ"ח כך נרחיב את מעגל הלווים וגודל ההלוואות בס"ד.

נציגי הקהילות

ביה"כ חניכי הישיבות
הרב דוד שינקר שליט"א.
הרב מאיר לוי שליט"א.
הרב אריה אלישיב שליט"א.

ביה"כ ביהמ"ד 'הגדול'
הרב שמואל זילבר שליט"א.
הרב מנחם קוט שליט"א.
הרב אשר זיסמן שליט"א.

ביה"כ בית תפילה
הרב שלמה במברגר שליט"א.
הרב יוסף ילוז שליט"א.
הרב שמואל יעקובוביץ שליט"א.

ביה"כ ה'חדש' רביץ
הרב יואל אקרמן שליט"א.
הרב יונה פרידלנדר שליט"א.
הרב אהרן רייך שליט"א.
הרב שמואל הוניגסברג שליט"א.

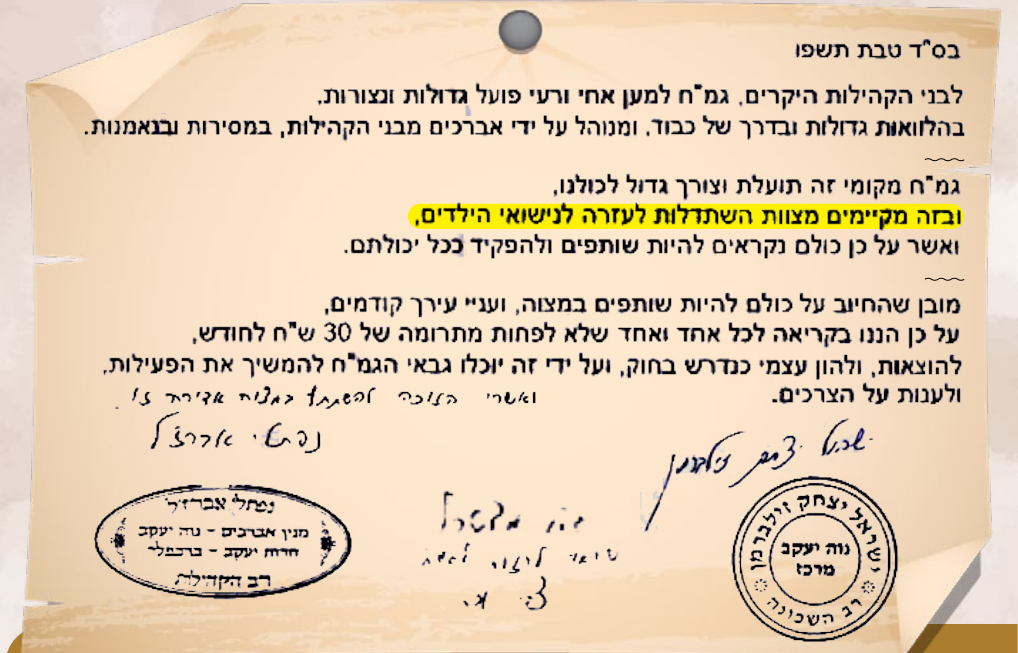
ביה"כ מניין אברכים בר יקר
הרב אהרון בכר שליט"א.
הרב מאיר ג'רמון שליט"א.

ביה"כ סוכת שלום
הרב חיים לייב דימונד שליט"א.

ביה"כ בני תורה אהל איתן
הרב יוסף מונק שליט"א.

כולל עטרת שלמה
הרה"ג ר' אורי בקר שליט"א.

ביה"כ מניין אברכים זכור לאברהם
הרב אליהו אביחי סומך שליט"א.

בהוראת רבותינו: גם הלווים מחויבים לתרום כיון שזה מוטל על כל הציבור, וכמו קופת צדקה, ואין חשש ריבית.

נשמח לקבל תגובות, ראיות, עובדות, וכן העמדת צדדים נוספים עם מקורות ברורים, במייל 7669890@gmail.com ואי"ה נפרסם.

הצטרפו למזכי הרבים, שהגדילו את הגמ"ח בצורה פשוטה, הורים, אחים, מכרים, ששמחו להיות שותפים בהלוואות בגמ"ח בשכונה שלנו, ובסכום מצטבר של הפקדות קרוב למליון ₪.

- 1 **הוראת קבע:**
קוד מוסד 22492
- 2 **העברה בנקאית:**
פאגי (52), סניף 175,
חשבון 57024,
ע"ש "למען אחי ורעי".
- 3 **נדרים פלוס:**
לסכומים קטנים
עד 100 ₪
בחודש.

בהפקדה ראשונה יש למלא טופס רישום דרך **נדרים פלוס** < "למען אחי ורעי" > מיילי טפסים (הטופס הראשון). ניתן גם **בקו הטלגמ"ח:** 03-3131-540 (שם ניתן גם לקבל מידע על מצב ההפקדות). בהרשאה יש למלא גם טופס גביה קבועה או חד-פעמית, עם ציון יום הגביה: 2, 10, או 20.

לתרומות:
בנדרים פלוס < למען אחי ורעי ירושלים | או בהעברה בנקאית העמותה מוכרת לפטור מס לפי סעיף 46 - כל תרומה מעודכנת אוטומטית ברשות המיסים.
זכרו: תרומה חודשית היא הדרך להגדיל את הגמ"ח שלנו.

לפרטים: הרב א. בייפוס 052-7661472
הרב מ. לוינשטיין 052-7158012
7661444@gmail.com

לע"נ
הרב צבי הירש נטע אלטר
בן הרב בן ציון יהודה לייב ז"ל
ואשתו מרת **גיטל שולמית בת הרב יעקב יצחק נפתלי ז"ל**
חדש!
אפשרות להקמת קרן קיימת בגמ"ח

